

opusdei.org

Att låta Gud verka

Muntligt anförande av Kardinal Ratzinger som publicerades i L'Osservatore Romanos särskilda bilaga med anledning av Josemaría Escrivás helgonförklaring

2002-10-09

Josemaría Escrivás tolkning av namnet Opus Dei har alltid förvånat mig. Han tolkade det på ett sätt som man skulle kunna kalla biografiskt, en tolkning som låter oss förstå grundarens andliga sinne. Escrivá visste att han måste grunda något,

men var alltid medveten om att detta 'något' inte var hans eget verk, att han inte hade upptäckt något, att han helt enkelt var ett Herrens redskap. Därför var detta 'något' inte hans verk utan Opus Dei, Guds verk. Han var bara ett redskap genom vilket Herren hade verkat.

När jag funderade på detta tänkte jag på dessa vår Herres ord ur Johannes Evangeliet (5, 17): «Min fader verkar ännu i denna stund». Jesus uttalade dem vid en diskussion med några religiösa experter som vägrade erkänna att Gud kunde verka även under sabbatten. Denna debatt är fortfarande öppen på något sätt i vår tid, även bland kristna. Det finns personer som menar att Gud har "dragit sig tillbaka" efter skapelsen och numera bryr sig inte om våra dagliga angelägenheter. Enligt detta synsätt skulle Gud inte längre kunna ingripa i vårt dagliga liv. Jesu ord hävdar dock motsatsen. En människa

som är öppen för Guds närvaro ger akt på att Gud verkar alltid, även idag. Därför bör vi låta honom ingripa och låta honom verka. På detta sätt blir sådant till som öppnar nya framtidsutsikter och förnyar mänskligheten.

Allt detta hjälper till att förklara varför Josemaría Escrivá inte uppfattade sig själv som grundare till någonting utan endast som en person som ville uppfylla Guds vilja, som ville medverka i Guds handling, i Guds verk. I denna bemärkelse står Escrivá de Balaguers teocentriska syn, dvs denna tro på att Gud inte har dragit sig tillbaka från världen utan fortfarande verkar och därför måste vi ställa oss till hans förfogande, i klart överensstämmelse med Jesu ord. Det är, anser jag, ett oerhört viktigt budskap. Det är ett budskap som leder till seger mot vår tids kanske största frestelse, nämligen Guds påstådda

tillbakadragande från
världshistorien efter *big bang*. Guds
handling inskränker sig inte till
stunden för *big bang*, utan
fortskrider i tidernas gång vare sig i
naturens eller i människornas värld.

Verkets grundare brukade därför
säga: Jag har inte upptäckt
någonting; det är Någon Annan som
har gjort det och jag är därför till
hans förfogande som ett redskap. På
detta sätt är denna benämning, och
hela den verklighet som vi kallar
Opus Dei, intimt förknippade med
grundares inre liv. Ur hans yttersta
diskretion i denna fråga begriper vi
att han var i ständig dialog, i verklig
kontakt med Honom som har skapat
oss och verkat genom oss och med
oss. Om Mose läser vi i Andra
Moseboken (33, 11) att Gud pratade
med honom «ansikte mot ansikte,
som en man talar med sin vän». Även
om diskretionens slöja gömmer för
oss många detaljer, anser jag att vi ur

det lilla vi vet kan mycket väl tillämpa på Josemaría Escrivá detta “att tala som en man talar med sin vän”, som öppnar världens portar för att låta Gud vara närvarande i den, verka i den och förändra allt.

Mot denna bakgrund förstår man också bättre vad *helighet* och allmän kallelse till heligheten betyder. Kunskap om helgonens historia och vetenskapen att kanoniseringsprocesser är ute efter “heroiska” dygder kan leda oss nästan oundvikligt till en felaktig idé om heligheten: "Inte något för mig", tänker vi, "för jag känner mig inte i stånd att utöva heroiska dygder: det är ett för högt ideal för mig". Heligheten framstår då som något avsedd för “några få stora” vars bilder vi ser på våra altaren, som är helt annorlunda än vi andra, vanliga syndare. Detta är dock ett felaktigt helighetsbegrepp, en felaktig syn som Josemaría Escrivá —och detta

anser jag vara det väsentliga— har rättat till.

Heroisk dygd betyder inte att helgonen ska utöva ett slags “helighetsgympa”, något som vanliga människor inte vågar utöva. Det betyder istället att Guds närvaro återspeglas i en människas liv, dvs lyfter fram det som människan inte själv kan göra. Detta är kanske bara en fråga om ord, då adjektivet "heroisk" har missuppfattats. Uttrycket “Heroisk dygd” betyder inte att någon har själv åstadkommit stora ting, utan det att i denna persons liv framträder ting som hon inte är upphov till, utan är en följd av att hon har varit genomsynlig och tillgänglig för Guds verk. Att vara ett helgon är, med andra ord, inget annat än att tala med Gud som en man talar med sin vän. Detta är heligheten.

Att vara ett helgon innebär inte att man är förmer än alla andra. Ett helgon kan till och med vara mycket svag, med många brister i sitt liv. Heligheten är denna intima förening med Gud, att bli Guds vän: och att låta den Andra, den Enda som verkligen kan göra världen god och lycklig, verka. Och när Josemaría Escrivá talar om allas kallelse till helighet tror jag att han i botten knyter an till sin egen personliga erfarenhet av att inte ha gjort något stort av sig själv, utan att bara ha låtit Gud verka. Och så har en förnyelse, en kraft till det goda, blivit till i världen, även om alla mänskliga svagheter kvarstår. Vi duger alla verkligen till, vi är alla kallade till, att öppna oss för vänskapen med Gud, till att inte släppa Guds hand, att gång på gång vända oss om till Gud och tala med honom som man talar med sin vän, i medvetenhet om att Herren är verkligen allas vän, även

deras vän som inte själva förmår utföra stora ting.

Av allt detta har jag uppnått en bättre förståelse för Opus Deis huvuddrag, denna slående förening mellan å ena sidan en fullständig trohet till Kyrkans stora tradition och tro, med en avväpnande enkelhet, och å andra sidan en ovillkorlig öppenhet till världens utmaningar, i den akademiska världen, i arbetets värld, i näringslivet osv. Den som har denna förening med Gud, den som är i ständig dialog med honom, kan våga bemöta dessa utmaningar utan rädsla; eftersom den som är i Guds händer faller alltid tillbaka i Guds händer. På detta sätt försvinner rädslan och istället inträder modet att bemöta dagens värld.

Card. Joseph Ratzinger // Osservatore Romano

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/att-lata-gud-verka/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/att-lata-gud-verka/) (2025-08-23)